

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Aggr. J. J. J. J.

SLÖJDUNDERVISNINGSBLAD

från

NÄÄS.

Sjunde årgången. N:o 4 (72).

Redaktör: OTTO SALOMON.
Näås, Floda Station.

(Tryckt 18/4 1891.)

Hvad menas med slöjd?

Slöjd är ett gammalt rent nordiskt ord, på fornsvenska *slöghö*, senare *slögd*, såsom ordet skrefs ännu in på detta århundrade, på isländska *sloegö*. I svensk skrift är det känt redan från Östgötalagen — äldsta handskriften från midten af 1300-talet, ehuru lagen sannolikt är skriven långt förut, — där ordet står i en mening, som på nysvenska lyder: »hvad de förvärfva sig med sin tjänst, med handel eller med andra slöjder», således i en mycket vidsträckt betydelse.

Slöjd kommer af ett gammalt adjektiv *slög* — isländska *sloegr*, — som i fornsvenskan betydde skicklig, dock särskild förfaren just i sådant, som vi nu skulle kunna kalla slöjd eller konst, således ungefär det samma som *konstfärdig*, *händig* eller dylikt. Uti handskrifter från 1300-talet nämnes exempelvis om en »mästare slög att dikta ett palats» samt om en »mästare slög och rönt till att väl skriva.» I äldre bibelöfversättningar förekomma sådana sammanställningar som: »Såsom när en timberman, den arbete söker, afhugger ett trä, täljer och slätar det väl och gör der något *slögt* och konstligt af, det man till nödtorft brukar på verdene» (Vishetens bok 13: 11). »Silfskifvor förer man till på hafvet, guld ifrån Uphas, af mästare och guldsmeder beredt: gultsilke och purpur kläder man uppå dem, och äro allsammans *slöga* mäns verk». (Jer. 10: 9). »Och dörren i templet var fyrkant, och all ting var *slögliga* fogadt in uti det andra» (Ezech. 41: 21). Går man så långt tillbaka som till 1541 års bibelöfversättning återfinnas uttrycken i fråga under formerna: *slögt*, *slögga* och *slöghligha*. Af detta och mycket annat framgår, att den egentliga betydelsen af slöjd, åtminstone inom svenskt språkområde, är *skicklighet*, *händighet*, *konstfärdighet*.

För att komma på det klara med ordets verkliga grundbetydelse, är det nödvändigt att söka utreda hvad adjektivet *slög* egentligen betyder. Märkligt är, att ordet i de vestra nordiska munarterna har en bestämdt afvikande betydelse. I norska dialekter betecknar visserligen slöjd äfven »behändig», »flink», »nem», men utan afseende på arbete med händerna,

och den vanliga betydelsen är klok, förslagen, listig, bakslug. Denna senare betydelse är den som träffas redan i den äldsta isländskan, likasom substantivet *sloeg* där icke betyder slöjd eller arbetsskicklighet utan förslagenhet, list, bakslughet. I isländskan betyder föröfrigt ordet *list* icke allenast hvad vi benämna »list» utan äfven »konst». Antagligt är emellertid, att nämnda adjektiv *slög* bör härledas från verbet *slá*. Grundbetydelsen skulle då vara: »en som kan slå:» d. v. s. en som väl träffar sitt mål, hvaraf sedermera utvecklats sig betydelserna »flink», »händig», »skicklig» o. s. v.

Det är otvifvelaktigt förknippadt med icke ringa svårigheter att fullt eller t. o. m. närmelsevis precisera den nuvarande betydelsen af begreppet slöjd, emedan denna i flera afseenden ännu är tämligen sväfvande och tånjbar. Såsom en slags hållpunkt torde emellertid kunna fastslås, att begreppet slöjd hvarken är sammanfallande med eller underordnad begreppet handverk utan därmed fullkomligt sidordnad. Härpå tyder bl. a. det i offentliga handlingar ofta förekommande uttrycket: »handverk och slöjder» samt att man gemenligen på landsbygden gör en bestämd skilnad mellan en »slöjdare» och en »handverkare». När man sålunda om en person säger, att han är »slöjdare» på en gård, så menar man ju därmed icke, att han är vare sig snickare, vagnmakare eller smed, men att han utan att vara yrkesman sysselsätter sig med att tillverka eller i ståndsätta husgerådssaker eller smärre redskap och i de flesta fall gör han detta mäst på den från jordbruksarbeten lediga tiden. Af den i sitt yrke utlärde handverkaren betecknas denne slöjdare med det mindre välklingande och äfven mindre välmenande uttrycket »fuskare». Här af får man dock emellertid ingalunda draga den förhastade slutsatsen, att en slöjdare nödvändigt skulle arbeta sämre än en handverkare, ty i själfva verket förhåller sig detta måhända icke så sällan alldeles tvärtom, utan, när handverkaren i denna bemärkelse talar om fuskare, menar han, att personen ifråga dels icke är utlärdd i ett yrke, dels ej utför motsvarande arbete på samma sätt som en handverkare skulle göra. Vidare fäster sig vid begreppet slöjd ett bearbetande

af ifrågakommande material utan tillhjälp af maskiner, något, som väl antagligen har sin historiska begrundning däruti, att, då uttrycket slöjd först uppstod, maskiner antingen alls icke eller ock i högst ringa utsträckning användes här i Norden. Dock måste man härvidlag nödvändigt bemärka, att visserligen icke alla arbetsarter, vid hvilka materialiet bearbetas utan maskinhjälp och hvilka icke bedrifvas såsom handtverk, falla inom slöjdens område. Så kan det exempelvis icke sägas, att en person, som bearbetar jorden slöjdar spannmål eller att den, som bakar, slöjdar bullar, ja icke ens, när man styckar en slaktad gris, ehuru detta är ett tillförmande med knif, kan det talas om ett slöjdande af skinkor och reffensbjäll.

Är alltså slöjd ingalunda detsamma som handtverk, så stå dock dessa båda yttringar af mänsklig verksamhet i ett visst samband med hvarandra, i det nämligen, att många handtverk genom det material, som vid dem bearbetas stå i ett visst släktskapsförhållande till en motsvarande slöjdart. Man talar sålunda om snickerislöjd, pappslöjd, metallslöjd m. m. För att en sammanblandning skall undvikas är det emellertid af nöden att städse hafva uppmärksamheten riktad på icke allenast det för de båda närsläktade arbetsarterna gemensamma utan äfven på det, hvarigenom de äro från hvarandra skiljaktiga. Såsom särskildt framträdande karaktärsdrag torde böra framhållas, att, medan vid handtverket en fördelning af arbetet i möjligaste utsträckning förekommer, fullbordar däremot slöjdaren sitt arbete ensamt och själfständigt. Det ligger därför öfver slöjden, i likhet med öfver konsten, som ju äfven den måste taga afstånd från det handtverksmässiga, något personligt, hvilket man blott i undantagsfall skulle kunna spåra hos det vanliga handtverksarbetet. Slöjd och konst hafva ju äfven, såsom nyss blifvit antydt, samma ursprung. De äro blott olika grenar på samma träd, och ännu i våra dagar kan den högt utvecklade handslöjden icke skiljas från konstslöjd och denna återigen icke från bildande konst i inskränkta mening. Dessa trenne arter af mänsklig verksamhet, slöjd, konstslöjd — måhända riktigare uttryckt konstindustri, ty vid den kunna äfven maskiner komma till användning — och konst skiljas från hvarandra därigenom, att slöjdens produkter bestämmas hufvudsakligen af det rent praktiska ändamålet; vid konstslöjdens tillkommer det estetiska elementet såsom en hufvudsak, medan den bildande konsten blir rent estetisk och därför låter det praktiska ändamålet bortfalla. Dock finnas lika litet härvidlag som i de flesta andra afseenden några skarpa gränser, ty å ena sidan vill den rätt uppfattade slöjden äfven låta det estetiska komma till sin rätt och å den andra finnas mellan konstslöjd och konst talrika öfvergångsformer.

Alltefter det hufvudsakliga syftet vid arbetandet plägar man skilja mellan *husslöjd* och *hemslöjd*. Vid den förra ligger hufvudvikten på de ekonomiska — i stort sedt på de nationalekonomiska — fördelarne af slöjdandet, vid den senare på arbetandets moraliska inflytande på den slöjdande. Genom att uppmuntra husslöjden vill man skaffa till stånd en direkt eller indirekt inkomstkälla, genom att sprida hemslöjden hindra att en ledig tid tillbringas i sysslolöshet eller rent af på förderbringande sätt. »Fåfång gå lärar mycket ondt». Hus- och hemslöjden kunna naturligtvis vara med hvarandra förenade, dock ligger

det en stor fara däruti, att husslöjden lätt nog kan öfvergå och måhända oftast i verkligheten äfven öfvergå till husindustri, som gör arbetaren till en slaf af arbetet, och som för öfrigt har alla fabriksindustriens nackdelar, men däremot saknar många af dess förmåner.

Med *pedagogisk slöjd* — ett uttryck, som sedan några år tillbaka fått burskap i språket — betecknar man den i uppfostrans tjänst ställda slöjden. Egenomligt nog finnes såvidt känt i intet annat modernt språk ett uttryck, fullt motsvarande det svenska uttrycket slöjd. Också här, sedan den svenska pedagogiska slöjdundervisningens grundsatser blifvit kända och vunnit en viss tillslutning äfven i andra länder, jämväl det svenska ordet slöjd blifvit upptaget i flera främmande språk. Såväl i norskan danskan, engelskan, holländskan, italienskan och spanskan användes numera ofta uttrycket slöjd, dock städse i en långt inskränkta betydelse än hvad uttrycket har i svenskan. Uti dessa språk förstår man med slöjd blott hvad vi numera kalla pedagogisk slöjd.

Nåas slöjdlärareseminarium. Kurserna under 1892 vid Nåas slöjdlärareseminarium blifva förlagda till efterföljande tider:

N:o 57 från 12:de Januari till 22:de Februari.
» 58 » 1:ste Juni » 14:de Juli.
» 59 » 2:de Augusti » 12:de September.
» 60 » 9:de November » 20:de December.

Rörande dessa kurser meddelas för öfrigt:

att kurserna afse bibringandet af kännedom om grunderna för den pedagogiska slöjdundervisningen;
att desamma omfatta dels föreläsningar och diskussioner, dels förfärdigandet af en i metodisk följd ordnad modellserie för *träslöjd*;

att såsom regel blott *lärare och lärarinnor, anställda vid skolor* kunna få i kurserna deltaga;

att samma förmån dock undantagsvis äfven kan medgifvas personer, hvilka genomgått något seminarium eller på annat sätt förberedt sig till lärarekallet;

att kursen N:o 57 är beräknad för 20, kurserna N:o 58 och 59 hvardera för 100 och kursen N:o 60 för 50 deltagare;

att till kursen N:o 57 blott kvinnliga och till kursen N:o 60 blott manliga deltagare kunna vinna tillträde;

att, i afseende på ansökningarnes beviljande, företräde lemnas de personer, hvilka förete intyg om, att de snarast blifva i tillfälle meddela slöjdundervisning i skola. Det förutsättes nämligen, att blott de, som vilja egna sig åt slöjdundervisningens sak, söka vinna inträde vid läroanstalten;

att kvinnliga sökande böra medelst läkarebetyg styrka, att deras helsotillstånd icke lägger hinder i vägen för det jämförelsevis ansträngande arbete, deltagandet i kursen påfordrar;

att undervisning och materialier samt, så långt utrymmet medgifver, bostad kostnadsfritt åtnjutas;

att de förfärdigade modellserierna få af kursdeltagarne hemföras, i ändamål att vid deras resp. skolor användas såsom undervisningsmateriel;

att mat på stället erhålles efter 45 kronor för kurserna N:ris 57, 59 och 60 samt efter 47 kronor för kursen N:o 58. Detta belopp, hvarå afdrag ej medgifves, erlägges af icke stipendiater vid kursens början;

att bostad i läroanstaltens närhet kan hyras för en afgift af omkring 15 kronor under hela kursen; att blott den, som bevisat kursen i dess helhet, kan påräkna intyg från läroanstaltens sida;

att kursdeltagare är förpliktad ställa sig till efterrättelse de för läroanstalten gällande ordningsreglerna;

att om, mot förmodan, kursdeltagare ej fullgör denna förpliktelse eller för öfrigt uppför sig på ett klandervärdt sätt, seminariets föreståndare anser sig ega rätt vägra utfärdandet af dylikt intyg och, i svårare fall, anmoda kursdeltagaren att före kursens avslutande lemna läroanstalten;

att intet afseende fästes vid kursdeltagares begäran att förbigå någon modell uti den till utförande bestämda modellserien. Personer, hvilka förut genomgått kurs vid seminariet, äro skyldige att omgöra de modeller, som blifvit ändrade sedan föregående kurs bevisades;

att enligt medgifvande af kongl. järnvägsstyrelsen, kursdeltagare efter genomgången kurs får vid återresan färdas öfver statens järnvägar från Floda mot erläggandet af endast halfva beloppet af hvad gällande taxa i hvarje klass bestämmer;

att de, som önska komma i åtnjutande af till äfventyrs för ändamålet anslagne stipendier, böra insända ansökan om deltagande i kurserna direkt till vederbörande inom länet;

att öfrige sökande böra med bifogande af prest-, tjänstgörings- och andra lämpliga betyg (kvinliga sökande äfven med intyg från läkare) vända sig till seminariets föreståndare under adress: Nääs, Floda station, samt

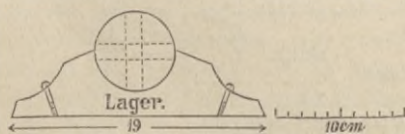
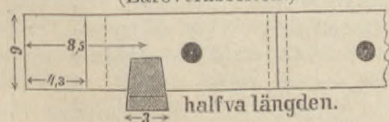
att bestämdt svar å ansökan först kan påräknas för kursen N:o 57 under loppet af November månad 1891 samt för öfriga kurser under loppet af April månad 1892.

Rekvitioner å verktyg och redskap från Nääs torde ställas icke till Slöjdläroerseminariet eller till dess föreståndare personligen utan till: Herr August Abrahamson, Nääs, Floda station. Härigenom blifva de skyndsammast handlagda.

Ur modellserierna.

N:o 22 *Vals och lager till blomsterpress* af björk.
Längd. 38 cm. Tjocklek 6 cm.

(Läroverksserien.)

1. Ett passande stycke af- och längdsågas ur virket med bredsåg.
2. En sida och en kant upphyflas vinkelrätt med rubank. Tjockleken angifves med strykmått och afhyflas med rubank.
3. Längden utsättes med metermått och afsågas vinkelrätt med saksåg.
4. Hälens läge angifvas med passare, vinkel och strykmått. Hälens borrar från båda sidor med centrumborr.

5. Sedan båda ändarnes medelpunkter blifvit uppsökta, uppritas kring desamma en cirkelperiferi, hvars diameter öfverensstämmer med den bestämda tjockleken. Arbetsstycket formas åttkantigt med skrubbyffel och rubank.

6. Rundningen utföres med rubank och puts-hyffel.

7. Föremålet jämnas med fil och sickling.

8. Delarne till lagern utsågas ur virket med bredsåg i en längd och upphyflas till bredd och tjocklek med rubank. Bredden och tjockleken bestämmas med strykmått.

9. Konstruktionen verkställes. Härvid användas vinkel och passare. Utförandet sker med rundsåg, håljärn, stämjärn och fil.

10. Afsnedningen utmättes med passare och metermått samt afhyflas med rubank.

11. Hälens läge angifvas med passare. Hälens borrar med pinnborr.

12. Delarne jämnas med sickling.

Öfningar: Afsågning. Längdsågning. Planhyfling. Vinkelöfning. Strykmåttsöfning. Borrning med centrumborr. Fashyfling. Konvex formhyfling. Lodstickning med stämjärn. Filning. Afsickling. Kanthyfling. Bågsågning. Lodstickning med håljärn. Snedhyfling. Borrning med pinnborr.

En slöjddiskussion på Askov folkhögskola.

Denna tidnings utgifvare har haft förmånen att under några dagar i Mars månad vistas vid den med allt skäl vidberömda folkhögskolan i Askov, såsom känt belägen på Jutland ej långt från gränsen. Detta besök, som för den besökande medförde djupa, outplånliga intryck af personer och personligheter, af visa anordningar af ett välsignelse-rikt arbete i det godas tjänst, hvilka dock icke här skola närmare beröras, gaf anledning till anordnandet af ett allmänt möte för diskussion om slöjdundervisningen. Mötet afhölls lördagen den 21 Mars och pågick omkring fem timmar. Dessvärre var folketingsmand kand. *Herman Trier* från Köbenhavn, som särskildt blifvit inbjuden att deltaga i mötet, hindrad att komma. Folkhögskolans föreståndare *L. Schröder* hälsade församlingen välkommen och diskussionen leddes af en af folkhögskolans lärare *P. la Cour*. Mötet, som hölls uti den med flaggor festligt smyckade gymnastiksalen — bakom själfva talarstolen var en stor svensk flagga upphängd — inleddes för öfrigt med några väl utförda sånger bl. a. »Hell dig du höga nord».

Uti ett längre föredrag i tre afdelningar gjorde herr Salomon en framställning af den svenska pedagogiska slöjdundervisningens grundsater: Slöjden i motsats till handverket, den pedagogiska slöjdens betydelse, dess allmänbildande natur, dess handhafvande af verkliga lärare, genomförandet på frivillighetens och ej på tvångets väg, dess betydelse för den fysiska utvecklingen, användandet af goda arbetsställningar, det på öfningar grundade metodiska tillvägagångsättet samt slutligen dess bedrivande individuellt och ej såsom klassundervisning, hvarigenom det kunde blifva ett uppfostringsmedel i sann mening.

Dansk Husflidsselskabs konsulent *P. Eriksen*: Utan att rent af tala om svensk slöjd och dansk husflid vill jag blott påpeka, att vi i den danska husflitens tjänst anställda lärare betrakta den såsom syskonbarn till den svenska slöjden. Vi stå såsom fullständiga vänner till den svenska slöjden och medgifva gerna, att vi i afseende på det pedagogiska hafva att lära af den. Särskildt i en punkt äro vi fullständigt eniga, nämligen heldre lärare än handverkare. Hvad handverkaren kan, har han lärt handverksmässigt, och det följer af sig själf, att han är tillbörlig använda samma väg äfven vid sin undervisning, något som ej lämpar sig, då det gäller barn. Enskilda handverkare kunna visserligen blifva goda lärare, men slöjdare vore dock i allmänhet bättre. Vi danska husflitsvänner stå i stor tacksamhetskuld till Nääs slöjdläroerseminarium, emedan vi fått våra trenne bästa husflitslärare utbildade där.

Friskollärare *Knud Petersen* tackade för de i föredraget lemnade upplysningarne, hvarigenom han delvis fått en annan åsikt om den svenska slöjdundervisningen än hvad han förut haft. Ehuru han visserligen icke kunde vara enig med föredragsh. i alla delar, ville han dock gerna gifva ho-

nom rätt, att personer med lärareutbildning vore bättre än handverkare i stånd till att kunna förstå den pedagogiska slöjden och leda undervisningen däruti. Talaren hade själf genomgått kurs vid slöjdlärareskolan i Köbenhavn och hade då varit i tillfälle göra jämförande iakttagelser. Så hade det bland kursdeltagarna funnits en handverkare, som icke på några vilkor kunde inse det berättigade uti att sätta en »gradning» på en modell, där detta af praktiska skäl icke var nödigt, och omöjligt kunde sätta sig in uti den pedagogiska tankegången, att gradningen funnes där för öfningsens, icke för det färdiga arbetets skull. Att alldeles förkasta handverkarna såsom lärare i slöjd vore måhända emellertid ej riktigt, då ju deras praktiska erfarenhet kunde vara till gagn.

Föredragsh. ansåg den omnämnde handverkarens anmärkning befogad äfven ur pedagogisk synpunkt, ty det vore enligt hans mening ingalunda pedagogiskt riktigt, att sätta en onödig öfning på en modell dit den ej hörde. Öfningarna måste anordnas så att intet felades och intet var öfverflödigt. Det verkligt pedagogiska tillvägagångendet vore icke något konstladt utan i öfverensstämmelse med det praktiska och naturliga. För att barnet skulle kunna arbeta med verkligt intresse måste något dugande komma ut af arbetet. Att arbeta gerna och att arbeta väl följdes åt.

Föreståndaren för döfstummeinstitutet i Fredericia *Jorgensen* fann det naturligt att föredraga pedagogiskt utbildade lärare framför handverkare, då det gällde undervisning i slöjd. Han ansåg, att klassundervisningen i slöjd borde kunna förenas med ett beaktande af individen.

Friskollärare *Knud Petersen* höll på klassundervisningen såsom tidsbesparande och ansåg att af människovänliga skäl sågen borde vara det verktyg, som först sattes i barnens händer, emedan de lätt kunde skära sig på knifven. En handverkare hade just sagt honom, att slöjdmänniskorna hade godt att lära af handverkare, då det gällde hålla verktyget i godt stånd och att icke fuska utan göra »kuranta saker». Han ville för öfrigt villigt erkänna, att han på utställningen i Köbenhavn 1888 sett synnerligen väl utförda arbeten från svenska slöjdskolor.

Öfverlärare *Olsen* från Varde uttalade sin tacksamhet. Han var glad öfver, att slöjdanken kommit till Danmark från broderlandet hinsidan sundet. »Vi hafva» — sade han — »mycket att tacka svenskarne för, de hafva gifvit oss gymnastiken och nu äfven slöjden. Härigenom hafva de utfört arbetet för oss danskar, och vi danska lärare äro dem därföre af hjärtat tacksamma».

Gårdsegare *Skrumsager* från Sønderjylland (Nordsleswig) tackade på sina närvarande landsmäns vägnar. Tyskarne se i allmänhet snedt på det, som kommer från norr, men slöjden hade de icke något emot, denna hade man hitintills fått behålla och tyckte mycket om den.

Herr *Salomon* uttalade ett tack till folkhögskolans föreståndare, lärare och lärjungarne. De bland dem tillbragta dagarna hade varit i många hänseenden lärerika och skulle medföra minnen för lifvet. Han beklagade blott en sak, den nämligen, att detta länge påtänkta besök icke blifvit gjordt förr och slutade med ett från hjärtat kommande: *Gud bevare Askov.*

Börs- och Industribladet har inbjudit till följande *pristäflan* öfver ämnena:

»Huru skall svenska folkets utdöende hemslöjds- håg bäst kunna väckas, ledas och riktas, samt

Kan den mindre industrien framgångsrikt drifvas vid sidan af den större fabrikationen och i så fall, hvilka äro hennes bästa stöd och områden?

Prisen bli: första pris 50 kronor, andra pris 25 kronor, tredje pris 10 kronor för hvartera ämnet.

Täflingsskrifter skola vara 2 å 4 spalter långa; och insändas anonymt före den 1 maj, åtföljda af i försegladt bref innesluten namnsedel.

De öfverlemnas af oss till en af tre industrimän bestående jury, som pröfvar dem, hvarefter juryns domslut meddelas i tidningen.

Prisbelönt uppsats förbehålla vi oss att få införa utan särskild betalning».

Literatur.

(Rörande pedagogisk slöjdundervisning.)

Oplysninger om Grundersens latin og realskole, Kristiania. Kristiania 1891. Centraltrykkeriet.

Grundersens latin og realskole. Aarsberetning for skoleaarene 1888—1890. Kristiania. 1891. Centraltrykkeriet.

För att underlätta slöjdundervisningens införande utlemnas från Näs till skolor för dem afsedda redskap och verktyg enligt nedanstående prisuppgift. Skriftliga rekvisitioner torde ställas till Aug. Abrahamson, Näs, Floda Station.
Mot kontant eller efterkräf.

Redskapens och verktygens namn.	kr	öre	Per 6 elever behöfver antal	Per 12 elever behöfver antal	Uppställning för 12 elever	Pullstundig uppsättning för 12 elever
Hyfvelbänk, bokskifva, 2 skr.	21	—	3	8	12	—
D:o björkskifva, d:o	20	—	—	—	—	—
D:o furuskifva, 1 skr.	13	—	—	—	—	—
D:o för 2 personer.	17	—	—	—	—	—
D:o för 2 pers. med läda	18	—	—	—	—	—
Rundsåg med ställ	1	—	2	3	4	—
D:o bredare med ställ	1	—	1	2	4	—
Sinksåg med ställ	1	15	2	4	4	—
Sticksåg, eng.	—	74	1	1	1	—
Fogsvans, eng. 12 t. 1: 85 &	2	—	1	2	3	—
Rubank med dubbelt järn	2	85	3	8	12	—
Skrubbhyfvel med järn	1	5	3	8	12	—
Putshyfvel med dubbelt järn	1	60	3	8	12	—
Rundhyfvel med 2 t. d:o	1	70	1	1	1	—
Böjtång 4 1/2 tum	—	23	1	1	1	—
Flacktång, »	—	23	1	1	1	—
Kniptång	—	52	1	1	1	—
Hoftång 8 tum (9 t. 1 kr.)	—	55	1	2	2	—
Stämjärn eng. (sats) 12,	3	10	1	2	2	—
D:o med påsatta skaft	4	10	—	—	—	—
Lockbettel, eng. (sats) 8 st.	3	50	1	1	1	—
Häljärn, eng. (sats) 12	3	80	1	1	1	—
Flatfil, eng. 9	—	33	2	4	4	—
Halfrund fil, eng. & rasp	—	44	3	6	6	—
Rundfil, » 9' »	—	33	2	4	4	—
Sågfil, »	—	25	2	4	4	—
Borrsläng med 16 borr 3: 60 &	3	90	1	1	1	—
» utan borr 1 kr &	1	30	—	—	—	—
Sylborr i träfodral, 8 st.	—	85	1	2	3	—
Nya amerik. Spiralborr 3 st.	2	50	—	—	—	—
Knif (Näs modell 42 & 6.) 20, 25 &	64	4	6	12	—	—
Bandknif 1: 70 &	—	94	1	2	2	—
Hammare med skaft	—	56	3	8	12	—
Klubba	—	45	3	6	8	—
Passare med skruf 85 &	—	95	2	2	6	—
D:o utan skruf. 25, 57 &	—	63	—	—	—	—
Krumcirkel	—	50	1	1	1	—
Sickling	—	12	3	6	6	—
Skrufmejsel 25, 30 &	—	20	3	6	6	—
Späckskifva (af jern)	—	30	2	4	6	—
Skedjärn (sort.) med skaft	—	25	3	6	6	—
Skruffving 20, cm. 15 cm. 70 ö.	1	—	3	8	8	—
Yxa, (amerik.) 1: 60 &	1	80	1	1	2	—
Strykmått (patent)	—	45	3	8	12	—
Sinkstrykmått	—	30	1	1	2	—
Smyg	—	55	1	2	2	—
Vinkel, 15, 20, 25, 30 cm.	—	16	3	—	—	—
D:o af metall	—	80	—	8	12	—
Limpanna med pensel	1	40	1	1	1	—
Slipsten med ställ & väf	5	—	1	1	1	—
Slipsten (plan) med ställ	2	50	1	1	1	—
Brynsten 8, 20, 25 &	—	50	2	3	3	—
Bildhuggarejärn 2: 75 &	4	50	1	1	1	—
Metermått . 1,20, 67, 12, 8 &	—	40	2	4	6	—
Svarfjärn, eng. (sats på 1 duss.)	5	80	—	—	—	—
Böjda träsniderifilar	—	65	—	—	—	—
Sågvikare 45, 24 &	—	22	2	2	2	—
Hyfveljärn, eng., dubbla 2 1/8	—	80	—	—	—	—
D:o 1 3/8	—	70	—	—	—	—
D:o enkla 1/4	—	32	—	—	—	—
Rundsågsblad	—	13	—	—	—	—
Sinksågsblad 20, 25, 32 &	—	42	—	—	—	—
Skaft till filar, svarf- och bildhuggarejärn . 3 3/4, 4, 4 1/2 &	—	07	—	—	—	—
Sandpapper (1 bok)	—	36	—	—	—	—
Stift 1 1/2 t. 1 1/4 t. 1 t. 3/4 t. 1/2 t.	—	—	—	—	—	—
Lim (1 kilo)	—	66	—	—	—	—
Smörjkannor	—	46	—	—	—	—
Filklofve	—	70	—	—	—	—
Ritbestick	—	55	—	—	—	—
Slipmaskiner	1	10	—	—	—	—
Gradsågar	—	60	—	—	—	—
Skrufställ af järn, 20 cm.	—	90	—	—	—	—
Geometrisk konstr. till modell.	1	25	—	—	—	—